

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠVIETIMO IR MOKSLO MINISTRAS

**ĮSAKYMAS
DĖL VETERINARINĖS MEDICINOS STUDIJŲ KRYPTIES APRAŠO PATVIRTINIMO**

2015 m. liepos 23 d. Nr. V-795

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymo 48 straipsnio 3 dalimi:

1. T v i r t i n u Veterinarinės medicinos studijų krypties aprašą (pridedama).
2. N u s t a t a u, kad aukštosios mokyklos savo vykdomas studijų programas turi suderinti su šio įsakymo 1 punktu patvirtintu Veterinarinės medicinos studijų krypties aprašu iki 2016 m. birželio 1 d.
3. P r i p a ž i s t u netekusiu galios Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2006 m. sausio 19 d. įsakymą Nr. ISAK-104 „Dėl Veterinarinės medicinos studijų krypties reglamento patvirtinimo“ (su visais Veterinarinės medicinos studijų krypties reglamento pakeitimais ir papildymais).

Švietimo ir mokslo ministrė

Audronė Pitrėnienė

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos švietimo ir
mokslo ministro 2015 m. liepos 23 d.
įsakymu Nr. V-795

VETERINARINĖS MEDICINOS STUDIJŲ KRYPTIES APRAŠAS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Veterinarinės medicinos studijų krypties aprašas (toliau – Aprašas) reglamentuoja veterinarinės medicinos studijų krypties studijų programų specialiuosius reikalavimus.

2. Aprašas parengtas vadovaujantis Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymu, Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymu, Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymu, atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2010 m. gegužės 4 d. nutarimą Nr. 535 „Dėl Lietuvos kvalifikacijų sandaros aprašo patvirtinimo“, Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2011 m. lapkričio 21 d. įsakymą Nr. V-2212 „Dėl Studijų pakopų aprašo patvirtinimo“, Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2010 m. balandžio 9 d. įsakymą Nr. V-501 „Dėl Laipsnį suteikiančių pirmosios pakopos ir vientisųjų studijų programų bendrųjų reikalavimų aprašo patvirtinimo“, Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2010 m. birželio 3 d. įsakymą Nr. V-826 „Dėl Magistrantūros studijų programų bendrųjų reikalavimų aprašo patvirtinimo“, Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2011 m. gruodžio 15 d. įsakymą Nr. V-2463 „Dėl Studijų krypties arba krypties grupės aprašo rengimo rekomendacijų patvirtinimo“, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/55/EU Bakalauro veterinarijos mokymo vertinimas („Evaluation of Undergraduate Veterinary Training“), ir Europos aukštųjų veterinarijos mokyklų asociacijos rekomendacijas.

3. Veterinarinės medicinos studijų krypties studijos gali būti vykdomos kolegijose kaip pirmosios studijų pakopos profesinio bakalauro studijos arba kaip vientisosios studijos universitetuose.

4. Aprašo tikslai:

4.1. apibrėžti veterinarinės medicinos studijų krypties studijų programų profilį, studijų pakopas ir formas, atskirų studijų pakopų tikslus ir turinį, studijų apimtį, studijų rezultatus, specialistų kompetencijas ir profesinius vaidmenis;

4.2. informuoti studentus, socialinius partnerius ir kitus suinteresuotus asmenis apie veterinarinės medicinos studijų metu įgyjamas žinias ir gebėjimus;

4.3. padėti aukštosioms mokykloms rengti, tobulinti ir atnaujinti veterinarinės medicinos studijų krypties studijų programas;

4.4. orientuoti ekspertus, kurie vertina veterinarinės medicinos studijų krypties studijų programas.

5. Aprašas taikomas šioms veterinarinės medicinos studijų krypties, kuri priskiriama biomedicinos mokslų sričiai bei žemės ūkio ir veterinarijos studijų krypties grupei, šakoms: Ikiklinikinė veterinarinė medicina ir Veterinarinė medicina, kurią sudaro Klinikinė veterinarinė medicina ir Klinikinė veterinarinė odontologija.

6. Baigus veterinarinės medicinos studijų krypties studijas, įgyjamos šios kvalifikacijos ir kvalifikaciniai laipsniai:

6.1. baigus vientisąsias universitetines veterinarinės medicinos studijas, kurių trukmė turi būti ne trumpesnė nei 5 metai, įgyjama veterinarijos gydytojo kvalifikacija ir veterinarinės medicinos magistro kvalifikacinis laipsnis, liudijamas aukštosios mokyklos išduodamu magistro diplomu;

6.2. baigus kolegines veterinarinės medicinos studijų krypties studijas, suteikiama veterinarijos felčerio kvalifikacija ir ikiklinikinės veterinarinės medicinos profesinio bakalauro kvalifikacinis laipsnis, liudijamas aukštosios mokyklos išduodamu profesinio bakalauro diplomu.

7. Veterinarinės medicinos studijų krypties studijų programų sandara turi atitikti bendruosius teisės aktų reikalavimus, keliamus laipsnį suteikiančių pirmosios ir antrosios studijų pakopų ir vientisųjų studijų programoms.

8. Koleginių studijų veterinarinės medicinos studijų krypties studijose gali būti numatytos dviejų krypčių (pagrindinės krypties (šakos) ir gretutinės krypties (šakos)) studijų programos, kurias baigus suteikiamas dvigubas (pagrindinės krypties (šakos) ir gretutinės krypties (šakos)) kvalifikacinis laipsnis. Veterinarinės medicinos studijos gali būti tik pagrindinės.

9. Studijų programos, pagal kurią studijuojant gali būti suteikiamas dvigubas profesinio bakalauro kvalifikacinis laipsnis, apraše turi būti nurodytos aukštosios mokyklos numatytos studijų rinkimosi galimybės: gretutinės krypties (šakos) studijų pasirinkimo tvarka ir principai arba tikslus gretutinių krypčių (šakų) sąrašas, arba konkreti gretutinė kryptis (šaka). Gretutinės studijų krypties (šakos) studijų vykdymo reikalavimus tvirtina aukštosios mokyklos akademinė taryba.

10. Vientisųjų studijų veterinarinės medicinos studijų krypties studijų programa skirta savarankiškam mokslo arba praktikos darbui, kuriam atlikti reikia mokslo žinių ir analitinių gebėjimų, pasirengti.

11. Veterinarijos gydytojas, baigęs vientisąsias studijas, gali siekti įgyti veterinarinės medicinos praktikos rūšies (specialybės) veterinarijos gydytojo kvalifikaciją, mokydamasis veterinarinės medicinos rezidentūros studijose.

12. Suteikiamas profesinio bakalauro kvalifikacinis laipsnis atitinka šeštąjį, o magistro kvalifikacinis laipsnis – septintąjį Lietuvos kvalifikacijų sandaros ir Europos mokymosi visą gyvenimą kvalifikacijų sąrangos lygmenį.

13. Praktikos priskiriamos studijų krypties dalykams (moduliams). Bendra jų apimtis turi būti ne mažesnė nei 18 studijų kreditų vientisųjų studijų programoje ir ne mažesnė nei 30 studijų kreditų koleginių studijų programoje. Praktika gali būti atskiras studijų dalykas ar modulis arba sudėtinė dalyko ar modulio dalis.

14. Baigiamajam darbui (projektui) ginti ir baigiamiesiems egzaminams skiriama ne mažiau nei 15 studijų kreditų vientisųjų studijų programoje ir ne mažiau nei 9 studijų kreditai koleginių studijų programoje. Jeigu suteikiamas dvigubas profesinio bakalauro kvalifikacinis laipsnis, turi būti numatyti pagrindinės studijų krypties (šakos) ir gretutinės studijų krypties (šakos) baigiamieji darbai (projektai), taip pat baigiamieji egzaminai (kai tai nustatyta norminiais teisės aktais), jiems iš viso skiriant ne mažiau nei 12 studijų kreditų koleginių studijų programoje.

15. Veterinarinės medicinos studijų krypties studijos gali būti organizuojamos tik nuolatine studijų forma.

16. Studijuojant nuotoliniu būdu, nuotolinės studijos turi sudaryti ne daugiau kaip trečdalį studijų apimties dalykų ir studijų kreditų; darbo grupėje, tiesioginės tarpusavio sąveikos, praktinių įgūdžių reikalaujantys gebėjimai negali būti ugdomi nuotoliniu studijų būdu.

17. Į veterinarinės medicinos studijų krypties pirmosios pakopos ir vientisųjų studijų programas konkurso būdu priimami ne žemesnį kaip vidurinį išsilavinimą turintys asmenys, atsižvelgiant į mokymosi rezultatus, stojamuosius egzaminus ar kitus aukštosios mokyklos nustatytus kriterijus. Konkursinių mokomųjų dalykų pagal studijų kryptis sąrašą ir konkursinio balo sudarymo principus, mažiausią stojamąjį balą ir kitus kriterijus, įvertinus studentų atstovybei, nustato aukštosios mokyklos ir skelbia ne vėliau kaip prieš 2 metus iki atitinkamų mokslo metų pradžios.

18. Veterinarinės medicinos studijų krypties tikslas – parengti aukštos kvalifikacijos veterinarijos specialistus, galinčius dirbti privačiame ir valstybiniame veterinarijos paslaugų tinkle, pagal kvalifikaciją gebančius diagnozuoti gyvūnų ligas, gydyti ir slaugyti sergančius gyvūnus, taikyti profilaktikos priemones, vykdyti ligų ir maisto kontrolę, tyrinėti, perteikti žinias, spręsti veterinarijos problemas, pritaikyti įgūdžius ir žinias savarankiškose veiklose ir toliau mokantis.

II SKYRIUS

STUDIJŲ KRYPTIES SAMPRATA IR APRĖPTIS

19. Veterinarinė medicina – tai mokslų sistema, tirianti žemės ūkio paskirties gyvūnų, paukščių ir kitų gyvūnų (šunų, kačių, kailinių žvėrelių, laukinių žvėrių, žuvų, bičių, egzotinių, laboratorinių gyvūnų ir kitų) kūno sandarą, jų organizme vykstančius procesus, ligų priežastis, požymius, diagnozavimo ir gydymo metodus, ligų profilaktiką ir jų šalinimą.

20. Veterinarijos mokslas apima gyvūnų anatomiją (įskaitant ir histologiją bei embriologiją), fiziologiją, biochemiją, genetiką, farmakologiją ir farmaciją, toksikologiją, mikrobiologiją, imunologiją, epidemiologiją, profesinę etiką, akušeriją, patologiją (įskaitant pataloginę anatomiją), parazitologiją, klinikinę diagnostiką, klinikinę mediciną ir chirurgiją (įskaitant anesteziologiją), naminius gyvūnus, paukščius ir kitų gyvūnų veisles, profilaktinę mediciną, radiologiją, reprodukciją ir jos sutrikimus, valstybinę veterinariją ir visuomenės sveikatą, veterinarijos teisės aktus ir teismo mediciną, terapiją, propedeutiką, gyvūnų produkciją, gyvūnų mitybą, agronomiją, žemės ūkio ekonomiką, gyvulininkystę, veterinarinę higieną, gyvūnų etologiją ir globą, gyvūninių produktų tikrinimą ir kontrolę, maisto higieną ir technologiją, praktinį darbą (įskaitant praktinį darbą maisto perdirbimo įmonėse), iš bendrųjų dalykų – fiziką, chemiją, gyvūnų biologiją, augalų biologiją, biomatematiką.

21. Veterinarijos objektas apima maisto produktų bei žaliavų kokybės ir saugos vertinimą, visuomenės sveikatą, gyvūnų gerovę, veterinarijos mokslinius tyrimus, gyvūnų ligų kontrolę, sergančių gyvūnų gydymą, taip pat kitus su gyvūnų sveikata susijusius klausimus.

22. Išskiriamos šios veterinarijos specialisto kompetencijų sritys:

22.1. bendrieji profesiniai įgūdžiai ir savybės, kurios apima įvairias veterinarijos gydytojo ar felčerio charakteristikas;

22.2. žinios ir supratimas, reikalingas veterinarijos specialisto karjerai ir tolesniam profesiniam tobulėjimui atitinkamoje veterinarijos mokslo srityje siekiant individualių tikslų;

22.3. praktinės veterinarinės kompetencijos, apimančios įgyjamas bazines praktines kompetencijas: studijų baigimo momentu ir per tolesnį veterinarinės praktikos periodą tobulinant profesinius gebėjimus.

23. Valstybinė veterinarija – tai valstybės įgaliotos institucijos pareigūnų atliekamas veterinarinės kontrolės subjektų tikrinimas, vadovaujantis teisės aktų nustatytais reikalavimais ir nuolatinė šios institucijos pareigūnų veikla veterinarinės kontrolės subjekte, siekiant užtikrinti teisės aktų laikymąsi.

24. Veterinarijos gydytojai gali verstis privačia veterinarijos praktika tik turėdami valstybės įgaliotos institucijos išduotą veterinarijos praktikos licenciją. Veterinarijos gydytojai, turėdami valstybės įgaliotos institucijos išduotą fizinio asmens veterinarinės farmacijos licenciją, teisės aktų nustatyta tvarka gali verstis veterinarine farmacija. Veterinarijos felčerių veikla nelicencijuojama. Veterinarijos felčeriai gali dirbti privačiai kontroliuojami privataus veterinarijos gydytojo pagal valstybės įgaliotos institucijos nustatytą tvarką.

25. Privačiai dirbantys veterinarijos gydytojai diagnozuoja gyvūnų ligas ir gydo gyvūnus, išskyrus sergančius ligomis, kurioms taikomas karantinas arba kiti apribojimai, profilaktiškai vakcinuoja gyvūnus, konsultuoja gyvūnų laikojuos; teisės aktų nustatyta tvarka išduoda veterinarijos dokumentus; įtarę gyvūno užkrečiamąją ligą, nedelsdami apie tai praneša valstybės įgaliotai institucijai ir imasi priemonių, kad ji neplistų; nustatęs zoonozę, gyvūnų užkrečiamųjų ligų epizootiją, atlieka valstybės įgaliotos institucijos nurodytus veterinarinius darbus, atsiskaito šiai institucijai už atliktą darbą, susijusį su gyvūnų užkrečiamųjų ligų profilaktika ir gydymu, kelia profesinę kvalifikaciją.

26. Veterinarijos felčeris veterinarinę veiklą gali vykdyti tik kontroliuojamas veterinarijos gydytojo, o savarankiškai gali atlikti tik kai kurias teisės aktuose nurodytas procedūras.

27. Veterinarinės medicinos studijų krypties studijų programų absolventai gali dirbti tiek valstybiniame, tiek privačiame sektoriuje.

28. Formuluojuant studijų programos rezultatus, turi būti atsižvelgiama į nacionalinius ir tarptautinius veterinarijos profesijos tyrimus, studijų programų turinys turi būti orientuotas į nacionalinius ir tarptautinius poreikius bei prioritetus, apibrėžtus Lietuvos ir Europos Sąjungos strateginiuose dokumentuose.

29. Veterinarinės medicinos studijų krypties studijų programų rengėjams ir vykdytojams rekomenduojama remtis Europos aukštųjų veterinarijos mokyklų asociacijos, Pasaulio gyvūnų sveikatos organizacijos, Europos veterinarų federacijos, Akreditacijos komisijos veterinarijos slaugytojų ugdymui, Europinio daugiašalio veterinarijos slaugytojų mokymo ir lavinimo tinklo dokumentais, reglamentuojančiais veterinarijos specialisto išsilavinimą ir profesinius standartus.

III SKYRIUS

BENDRIEJI IR SPECIALIEJI STUDIJŲ REZULTATAI

30. Pirmosios studijų pakopos kolegines studijose yra rengiami ikiklinikinės veterinarinės medicinos specialistai (veterinarijos felčeriai) praktiniam veterinarijos gydytojo padėjėjo darbui, vykdomam įvairiose veterinarinės paslaugas teikiančiose įmonėse ir įstaigose.

31. Baigus kolegines veterinarinės medicinos studijų krypties studijas, turi būti pasiekti šie studijų rezultatai:

31.1. Žinios, jų supratimas ir taikymas:

31.1.1. geba veterinarijos srityje įvertinti savo kompetencijų ribas, vykdyti pavestas užduotis ir prisiimtus įsipareigojimus;

31.1.2. geba prisitaikyti prie naujų situacijų, analizuoti ir sisteminti veterinarijos srities informaciją, įvertinti ir palaikyti savo darbo kokybę;

31.1.3. išmano biomedicinos, socialinių, humanitarinių mokslų principus, geba juos taikyti praktikoje.

31.2. Gebėjimai atlikti tyrimus:

31.2.1. geba suformuluoti tiriamojo darbo tikslą ir uždavinius, analizuoti mokslinę ir informacinę literatūrą, parengti tiriamojo darbo metodiką, surinkti tyrimo duomenis, apibendrinti rezultatus ir daryti išvadas;

31.2.2. geba taikyti mokslinius principus, metodus ir žinias veterinarinės medicinos praktikoje ir tyrimuose.

31.3. Socialiniai gebėjimai:

31.3.1. geba efektyviai bendrauti taisyklinga valstybine ir užsienio kalba su kolegomis, klientais, raštu ir žodžiu pateikti idėjas, siūlomus sprendimus, reikšti profesinius sprendimus;

31.3.2. geba bendrauti elektroninėje erdvėje, taikyti informacijos pristatymo kompiuterines technologijas, teikti kvalifikuotą informaciją veterinarijos specialistams ir visuomenei;

31.3.3. geba savo praktinėje veikloje argumentuotai konsultuoti kolegas, gyvūnų laikojuos ir visuomenę esminiais su veterinarija susijusiais klausimais.

31.3.4. geba imtis atsakomybės už savo ir sau pavaldžių darbuotojų veiklos kokybę vadovaujantis profesine etika ir pilietiškumu;

31.4. Asmeniniai gebėjimai:

31.4.1. geba abstrakčiai mąstyti, kritiškai vertinti savo profesinę veiklą, žinias ir gebėjimus;

31.4.2. geba racionaliai organizuoti ir planuoti savo laiką ir darbą, savarankiškai priimti sprendimus ir įvertinti jų poveikį apibrėžtoje situacijoje;

31.4.3. geba naudotis literatūra, duomenų bazėmis ir kitais informacijos šaltiniais;

31.4.4. Geba savarankiškai mokytis ir pritaikyti įgytas žinias praktikoje.

31.5. Specialieji gebėjimai:

31.5.1. geba taikyti veterinarinės medicinos praktikoje biomedicinos mokslų principus, metodus ir žinias (anatomijos, fiziologijos, patologijos, mikrobiologijos);

31.5.2. geba kontroliuoti, prižiūrėti ir užtikrinti tinkamus saugumo standartus sau ir aplinkiniams;

31.5.3. geba paskirti gyvūnų priėmimo laiką, priimti gyvūnus į kliniką ir užtikrinti, kad gyvūnu bus tinkamai pasirūpinta;

31.5.4. geba atlikti finansines operacijas po konsultacijos ar gydymo, parduoti atitinkamus produktus;

31.5.5. geba prižiūrėti veterinarijos kliniką, tinkamai paruošti klinikos aplinką, įrankius ir medžiagas;

31.5.6. geba tinkamai paruošti gyvūnus, kad veterinarijos gydytojas galėtų atlikti medicininės procedūras ar tyrimus;

31.5.7. geba asistuoti veterinarijos gydytojui chirurginių procedūrų metu, jo pavedimu atlikti nesudėtingas operacijas;

31.5.8. geba kontroliuoti gyvūno gijimą, suteikti gyvūnui būtiną pooperacinę priežiūrą;

31.5.9. geba veterinarijos gydytojo pavedimu saugiai ir efektyviai atlikti kai kurias kliniškines diagnostines ir gydomasias procedūras;

31.5.10. geba suteikti pirmąją medicinos pagalbą, įvertinti gyvūno klinikinę būklę, palaikyti pagrindines gyvybines funkcijas ir atlikti pirminę diferencinę diagnostiką;

31.5.11. geba suteikti gyvūnui priežiūrą, atpažinti ir apibūdinti ligų pasireiškimo būdus ir jų eigą, klinikinių požymių sunkumą;

31.5.12. geba taikyti apsaugos priemones, užkertančias kelią plisti infekcijoms;

31.5.13. geba paimti mėginius skirtingiems laboratoriniams tyrimams, su klinikoje esančios įrangos pagalba atlikti kraujo, šlapimo ir kitus tyrimus, gydytojo pavedimu interpretuoti tyrimų rezultatus;

31.5.14. geba paruošti tinkamą anestezijos įrangą ir medžiagas atitinkamai anestezijos procedūrai atlikti;

31.5.15. geba paruošti gyvūną anestezijai, asistuoti veterinarijos gydytojui vykdant ir palaikant anesteziją;

31.5.16. geba apskaičiuoti tinkamą vaisto dozę ir duoti ar įvesti ją gyvūnui;

31.5.17. geba išduoti klientui vaistus, paskirtus veterinarijos gydytojo, ir paaiškinti, kaip tinkamai ir saugiai juos naudoti ir saugoti;

31.5.18. geba tinkamai laikyti ir saugoti visą veterinarinę dokumentaciją, racionaliai atlikti skaičiavimus ir analizuoti gautus rezultatus, tvarkydamas elektroninę veterinarijos preparatų apskaitą;

31.5.19. geba įvertinti gyvūninių produktų ir žaliavų tinkamumą žmonių maistui, atlikti maisto tvarkymo subjektų higienos reikalavimų priežiūrą.

32. Baigus vientisąsias veterinarinės medicinos studijas turi būti pasiekti šie studijų rezultatai:

32.1. Žinios, jų supratimas ir taikymas:

32.1.1. išmano žmonių bendravimo principus, grįstus humanizmu, pagarba žmogaus laisvei ir gyvūnų gerovei, teisinės veterinarijos normas ir profesinę etiką;

32.1.2. išmano bendruosius biologinius gyvosios gamtos vystymosi principus, gyvūnų klasifikaciją, remdamasis chemijos ir fizikos dėsniais gali paaiškinti reiškinių kaitą ir statiką;

32.1.3. išmano gyvūnų organizmo struktūrą ir funkcijas, ląstelės sandarą ir joje vykstančius biocheminius procesus, patologinius, fiziologinius, morfologinius ir funkcinis gyvūnų organų ir organizmo sistemų pokyčius;

32.1.4. išmano Europos Sąjungos teisės aktus, kuriais grindžiama veterinarijos gydytojo veikla ir jos organizavimas;

32.1.5. išmano gyvulių užkrečiamųjų ir neužkrečiamųjų ligų etiologiją, patogenezę, morfologinius pokyčius, diagnostiką, gydymą ir profilaktiką;

32.1.6. išmano bendras gyvūnų ir žmonių ligas;

32.1.7. išmano pagrindines vaistines medžiagas, jų veikimą, farmakodinamiką, farmakokinetiką ir farmakopatologiją, jų suderinamumą ir sąveiką;

32.1.8. išmano gyvūnų gerovei keliamus reikalavimus, gerovės ir apsaugos teisinius pagrindus;

32.1.9. išmano maisto saugai užtikrinti taikomas priemones, tinkančias visiems maisto grandinės etapams;

32.1.10. išmano pagrindinius principus, kuriais vadovaujantis nustatomi maisto saugos reikalavimai.

32.2. Gebėjimai atlikti tyrimus:

- 32.2.1. geba pritaikyti klinikinius ir laboratorinius analizės metodus;
- 32.2.2. geba kritiškai, sistemiškai analizuoti ir veterinarinio darbo praktikoje bei moksliniuose tyrimuose taikyti (kurti) naujausias specializuotas žinias apie gyvūnų ligas, reprodukciją, gyvūnų laikymo sąlygas;
- 32.2.3. geba lanksčiai panaudoti savo profesinius gebėjimus žinioms, susietoms su veterinarine praktika, gyvūnų globa, gyvūnų gerovės ir visuomenės sveikatos tobulinimu, gilinti;
- 32.2.4. geba naudotis informacinėmis technologijomis bendrauti, informacijai dalytis, rinkti, valdyti ir analizuoti;
- 32.2.5. geba empiriškai analizuoti mokslinę problemą, taikyti mokslinio tyrimo metodus duomenims surinkti ir statistinei tyrimo duomenų analizei atlikti bei ja remiantis formuluoti išvadas.
- 32.3. Socialiniai gebėjimai:
  - 32.3.1. geba inicijuoti planingą grupės asmenų veiklą, ją vykdyti, kontroliuoti ir užbaigti;
  - 32.3.2. geba laisvai bendrauti esamos kultūrinės aplinkos valstybine kalba, tarpkultūrinėje ir tarpsektorinėje aplinkoje bendrauti valstybine ir užsienio kalba;
  - 32.3.3. geba suvokti efektyvaus bendravimo ir bendradarbiavimo, paremto etikos principais, būtinybę, nebijoti prisiimti atsakomybės;
  - 32.3.4. geba efektyviai bendrauti pristatydamas mokslu ir etika grįstas žinias specialistams ir visuomenei;
  - 32.3.5. geba suprasti socialinio aktyvumo svarbą, planuoti bei įgyvendinti asmeninę, kolektyvinę veiklą, vertinti jos kokybę;
  - 32.3.6. geba suprasti veterinarijos gydytojo etinę atsakomybę dėl gyvūnų globos ir santykių su klientais, ypač kreipti dėmesį į galimą poveikį aplinkai ir visuomenei.
- 32.4. Asmeniniai gebėjimai:
  - 32.4.1. nuolatinį tęstinio mokymosi poreikį ir profesinio tobulėjimo būtinybę suvokia kaip profesinę pareigą ir ją įgyvendina skleisdamas profesines žinias;
  - 32.4.2. geba savarankiškai priimti sprendimus ir įvertinti jų poveikį apibrėžtai situacijai;
  - 32.4.3. geba suformuluoti aktualius mokymosi tikslus ir planuoti profesinį bei asmeninį mokymąsi;
  - 32.4.4. supranta pagrindinius mokslinio tiriamojo darbo principus ir metodus, mokslinių tyrimų etikos reikalavimus ir geba jų laikytis;
  - 32.4.5. moka parinkti informacijos šaltinius, juos klasifikuoti, analizuoti duomenis, juos pritaikyti profesinei ir asmeninei patirčiai tobulinti;
  - 32.4.6. geba efektyviai dirbti komandoje, specializuojantis reglamentuotoje profesinėje veikloje.
- 32.5. Specialieji gebėjimai:
  - 32.5.1 geba surinkti aktualią veterinarinės veiklos informaciją apie gyvūną ar jų grupę, gyvenimo sąlygas;
  - 32.5.2 išmano gyvūnų globos, transportavimo, užkrečiamųjų ligų sričių teisės aktus ir įstatymus;
  - 32.5.3 išmano naminių gyvūnų, auginamų Europos Sąjungoje, susirgimų ir sutrikimų etiologiją, patogenezę, klinikinius požymius, jų diagnozę ir gydymą;
  - 32.5.4 moka atlikti veiksmus, susietus su gyvūno gerovės apribojimu, atlieka juos tik esant neišvengiamai būtinybei, humaniškai ir to paties reikalauja iš kitų;
  - 32.5.5 geba atlikti visišką klinikinį gyvulio tyrimą;
  - 32.5.6 moka suteikti pirmąją medicinos pagalbą visiems gyvūnams;
  - 32.5.7 geba įvertinti gyvulių mitybą ir patarti gyvulio augintojui, kaip taisyklingai ruošti ir naudoti pašarus;
  - 32.5.8 moka tinkamai paimti, saugoti ir transportuoti organų ir audinių mėginius laboratoriniam tyrimui atlikti, pateikti laboratorinio tyrimo rezultatus;
  - 32.5.9 moka atlikti standartinius laboratorinius tyrimus ir geba interpretuoti jų rezultatus;
  - 32.5.10 diagnostikos tikslais moka atlikti rentgenologinius, ultragarsinius ir greituosius (ekspres) tyrimus;

32.5.11 diagnozavus zoonozinį susirgimą, taisyklingai formuluoja ir perduoda žinias kompetentingoms institucijoms;

32.5.12 naudoja tik licencijuotus vaistus ir skiria juos atsakingai, laikydamasis teisės aktų reikalavimų, išmano vaistų panaudojimo reikalavimus Lietuvoje ir Europos Sąjungoje, įtvirtintus teisės aktuose;

32.5.13 užtikrina tinkamą vaistų ir jų likučių saugojimą;

32.5.14 laikosi chirurginės įrangos sterilizavimo taisyklių;

32.5.15 laikosi chirurgijos aseptikos principų;

32.5.16 saugiai atlieka bendrą ir vietinę nejautrą, skausmo kontrolę;

32.5.17 argumentuotai pataria gyvulio augintojui ir skiria tinkamiausią gydymą;

32.5.18 aiškiai žino, kada būtina eutanazija ir prireikus ją humaniškai atlieka;

32.5.19 moka atlikti gyvūnų gaišenų skrodimą, taisyklingai fiksuoja jo duomenis;

32.5.20 sugeba įvertinti skerdienos kokybę ir saugą, atkreipiant dėmesį į gyvulių mitybą ir gydymui skirtus vaistinius preparatus;

32.5.21 moka vertinti maisto žaliavų ir produktų perdirbimo technologijas, maisto higieną bei maisto žaliavų ir produktų laikymo bei transportavimo sąlygas;

32.5.22 atsižvelgdamas į gyvūnų rūšį, organizuoja ligų prevenciją ir profilaktiką, derančią su gyvūnų sveikatingumo ir gerovės standartais;

32.5.23 veterinarinio darbo aplinkoje siekia sumažinti užteršimo, užkrėtimo ar infekcijos sukėlėjų susikaupimo riziką.

IV SKYRIUS DĖSTYMAS, STUDIJAVIMAS IR VERTINIMAS

33. Dėstymo (mokymo), studijavimo (mokymosi) ir vertinimo strategija turi įvairiapusiškai atspindėti veterinarinės medicinos studijų pobūdį ir skatinti aktyvų studentų dalyvavimą studijų procese.

34. Dėstymas – tai žinių perdavimas ir gebėjimų ugdymas, leidžiantis studentui būti atsakingam už savo profesinį kompetentingumą ne tik studijų metu, bet ir visą gyvenimą. Dėstymas turi būti paremtas fundamentinėmis veterinarinės medicinos žiniomis ir šios krypties mokslo naujais pasiekimais. Dėstymas turi plėsti studijų programos pagrindų supratimą, užtikrinti studentams galimybę tobulinti reflektyvius gebėjimus.

35. Studijavimas – tai studento mokymasis, dėstytojui padedant atrasti savo mokymosi stilių, suprasti mokymosi motyvaciją, kuria grindžiami studijų rezultatai ir atnaujinamos bei gilinamos žinios, atsižvelgiant į kintančius visuomenės poreikius.

36. Dėstymas ir studijavimas turi apimti įvairių dėstymo ir studijų metodų taikymą, ieškant integruotų didaktinių sprendimų. Dėstymo metodai turi būti efektyvūs, racionaliai naudojamos esamos galimybės ir įranga.

37. Veterinarinės medicinos krypties studijose rekomenduojami gnoseologiniai, veikdinamieji, savarankiškas studijas stimuliuojantys, tiriamieji, kontrolės ir savikontrolės dėstymo metodai:

37.1. Gnoseologiniai metodai nukreipti į pažintinių gebėjimų ugdymą ir žinių suteikimą (pažinimo, žinių perteikimo per akademinės pratybas), žinių suvokimą (pasakojimas, pokalbis, iliustravimas, demonstravimas, stebėjimas, mokymasis bendradarbiaujant, situacijų modeliavimas). Šie metodai gali būti įgyvendinti pasirenkant paskaitos užsiėmimų formą;

37.2. Veikdinamieji metodai nukreipti į praktinių (taip pat ir perkeliamųjų) gebėjimų ugdymą (diskusija, tiriamoji veikla, individualūs arba grupiniai darbai (projektai), imitavimas, minčių lietus). Pastarieji metodai gali būti įgyvendinami pasirenkant pratybų ir seminarų nedidelėse grupėse užsiėmimų formas;

37.3. Savarankiškas studijas stimuliuojantys metodai yra refleksija, atvejo analizė, problemų sprendimas, imitacija, mokymasis mokant kitus, mokymasis iš patirties, individualios problemų sprendimo paieškos, kontrolės ir savikontrolės bei kiti metodai;

37.4. Tiriamojo pobūdžio metodai, tokie kaip informacijos paieška, refleksija, informacijos analizė ir sintezė, atliktos veiklos analizė, konkretaus tyrimo metodo taikymas, duomenų interpretacija ir kita, turi būti savarankiškų studijų pagrindas;

37.5. Kontrolės ir savikontrolės metodai dėstytojui ir studentams garantuoja profesinio pasirengimo grįžtamąją informaciją. Šie metodai leidžia studentui atlikti nuodugnesnius taikomuosius tyrimus, aprašomus kursiniame ir baigiamajame darbe.

38. Studijų metodai gali būti aktyvūs (problemų analizės ir sprendimų užsiėmimai, mokomosios ir darbinės praktikos, ataskaitos ar pranešimo rengimas, diskusija, projektinė veikla, tiriamasis darbas ir kiti, į aktyvų, savarankišką studentų mokymąsi orientuoti metodai), pasyvūs (paskaitos, pratybos, seminarai ir kiti tradicinei studijų koncepcijai priskiriami metodai) ir interaktyvūs (elektroniniai dalyko mokymo kursai, konferencijos, naudojant virtualiąsias aplinkas, internetinius mokymo medžiagos puslapius, vaizdo paskaitų produktus ir panašiai). Skirtingų pakopų studijose gali būti taikomi tie patys metodai, tačiau turi skirtis pateikiamos užduoties turinys, sudėtingumo laipsnis, studento savarankiškumo raiška.

39. Studento dalyko (modulio) studijų rezultatai vertinami pagal dešimties balų kriterinę vertinimo sistemą. Aukštoji mokykla, vadovaudamasi teisės aktais, turi nustatyti studentų pasiekimų vertinimo organizavimo principus, vykdymo tvarką ir vertinimo kokybės valdymą studijų metu. Studijų rezultatų vertinimo tvarka ir sistema turi būti grindžiama šiais pagrindiniais principais: pagrįstumo – vertinimas siejamas su numatomais studijų rezultatais; patikimumo – gaunama vertinimo informacija ir vertinimo rezultatai turi būti objektyvūs ir nepriklausomi pasikeitus vertintojui; aiškumo – vertinimo sistema turi būti informatyvi, suprantama vertintojams ir vertinamiesiems; naudingumo – vertinimas turi padėti vertinamiesiems siekti studijų programos tikslų ir numatomų studijų rezultatų; nešališkumo – vertinimo metodai turi būti vienodai taikomi visiems vertinamiesiems; viešumo – vertinimas remiasi viešais kriterijais, o konkretaus vertinimo rezultatai ir jų paaiškinimas prieinami vertinamiesiems.

40. Vertinimo sistema turi apimti įvairius vertinimo metodus (diagnostinį, formuojamąjį, sumuojamąjį ir kitus), leidžiančius studentams pademonstruoti specifinius ir bendruosius gebėjimus, supratimą ir žinias veterinarinės medicinos studijų krypties studijose. Dėstytojai turi teisę rinktis vertinimo metodus.

41. Siekiant užtikrinti aktyvų studentų darbą per visą semestrą, gebėjimą taikyti teorines žinias praktikoje, objektyvų studijų rezultatų vertinimą, rekomenduojama taikyti kaupiamąjį balą (sumuojamojo vertinimo dalis).

42. Vertinimo būdai (formos) gali būti tokie (tokios): egzaminas raštu ar žodžiu, koliokviumas, laboratorinių ar praktinių darbų vertinimas, kontrolinis darbas, apklausa, testavimas, atvejo analizė, ligos istorijos analizė, projektinės užduotys, pranešimai, esė, refleksijos, kolegų vertinimas, referatas, kursinis darbas, praktikos ataskaita ir jos gynimas, baigiamasis darbas ir jo gynimas ir kita.

43. Semestro pradžioje dėstytojas turi informuoti studentus apie studijų rezultatų vertinimo tvarką, išdėstydamas detalią dėstomojo dalyko programą, tikslus, laukiamus studijų rezultatus, konkrečią dėstomojo dalyko studijų rezultatų vertinimo struktūrą (tarpinių atsiskaitymų įtaką galutiniam pažymiui, kokiems rezultatams esant teks kartoti dalyko kursą arba bus galima pakartoti atsiskaitymą ir kita), vertinimo kriterijus.

44. Labai svarbi studentų pasiekimų (rezultatų) vertinimo dalis – grįžtamosios informacijos teikimas studentams apie jų pasiekimus (rezultatus) bei įvertinimo pagrindimą, taip pat studentų teikiamas grįžtamasis ryšys dėstytojui, siekiant tobulinti ir plėtoti studijų proceso efektyvumą bei gerinti dėstymo kokybę. Studentai turi laiku gauti tinkamą grįžtamąją informaciją apie savo atliktus darbus. Atliktų darbų ir studijavimo pasiekimų įvertinimas turi būti lydimas konstruktyvių komentarų, grindžiamas aiškiais vertinimo kriterijais. Studentams turi būti suteiktos galimybės diskutuoti su vertintojais dėl daugelio savo studijų aspektų, įskaitant ir jų įvertinimą.

V SKYRIUS

STUDIJŲ PROGRAMŲ VYKDYMO REIKALAVIMAI

45. Veterinarinės medicinos studijų krypties studijų programų akademinio personalo bendrieji reikalavimai:

45.1. Visų studijų programų pagrindas yra kompetentingi ir kvalifikuoti dėstytojai, kurie sudaro bendrą mokslinę aplinką ir rodo pavyzdį studentams. Veiksniai, kuriais remiantis vertinama bendra dėstytojų kompetencija: patirtis, sugebėjimas laisvai bendrauti bent viena iš užsienio kalbų, domėjimasis ir aktyvumas kuriant veiksmingus ir pažangius dėstytojų mokymo metodus, mokslinės veiklos lygis, pripažinimas profesinėse, mokslinėse ir kitokiose bendrijose, dalyvavimas profesinio lavinimosi programose, profesinis išvalgumas ir asmeninis domėjimasis studentų studijų reikalais;

45.2. dėstytojai turi domėtis mokslo naujovėmis, dalyvauti atliekant mokslinius tyrimus, kuriant naujus projektus. Dėstytojai turi tinkamai patarti studentams dėl studijų planų ir karjeros, žinoti ir suprasti kriterijus, kuriais remiantis akredituojamos studijų programos.

45.3. Dėstytojų atestacija vykdoma pagal jų mokslinę, pedagoginę ir praktinę veiklą. Praktikos vadovai turi turėti ne žemesnę kaip veterinarinės medicinos magistro kvalifikacinę laipsnį arba jam lygiavertę aukštojo mokslo kvalifikaciją arba jam prilygstančią veterinarijos gydytojo kvalifikaciją ir ne mažesnę nei 3 metų praktinio darbo stažą.

45.4. Ne mažiau kaip 60 procentų visų vientisųjų studijų dalykų dėstytojų turi turėti mokslo daktaro laipsnį, iš jų ne mažiau kaip 60 procentų krypties dalykų dėstytojų mokslinės veiklos kryptis turi atitikti jų dėstomus dalykus. Ne mažiau kaip 20 procentų krypties dalykų apimties turi dėstyti profesoriaus pareigas einantys dėstytojai.

45.5. Daugiau kaip pusė koleginių studijų dėstytojų turi turėti ne mažesnę kaip 3 metų dėstomo dalyko srities praktinio darbo patirtį. Ši patirtis turi būti atnaujinama ne rečiau kaip kas 5 metus. Ne mažiau kaip 10 procentų studijų krypties dalykų apimties turi dėstyti mokslininkai.

46. Studijų baigimo reikalavimai:

46.1. Visos veterinarinės medicinos studijų krypties studijų programos baigiamos absolvento kompetencijos įvertinimu per baigiamojo darbo (projekto) rengimą ir gynimą bei per baigiamąjį egzaminą.

46.2. Profesinio bakalauro studijos baigiamos baigiamojo darbo parengimu ir jo gynimo įvertinimu bei baigiamuoju egzaminu (praktinės užduotys iš privalomų studijų krypties dalykų). Baigiamasis profesinio bakalauro darbas (projektas) turi būti pagrįstas savarankiškais tyrinėjimais, žinių taikymu arba parengtas kaip projektas, atskleidžiantis programos tikslus atitinkančius gebėjimus. Baigiamuoju darbu (projektu) studentas turi parodyti žinių ir supratimo lygį, gebėjimą analizuoti pasirinktą temą, vertinti kitų asmenų anksčiau atliktus veterinarinės medicinos darbus, savarankiškai mokytis ir atlikti veterinarinės medicinos studijų krypties tyrimus, aprašyti savo atliktą tiriamąjį darbą, aiškiai ir pagrįstai formuluoti tyrimų išvadas ir rekomendacijas pagal aukštosios mokyklos patvirtintus reikalavimus.

46.3. Baigiamasis magistro darbas turi būti pagrįstas savarankiškais moksliniais tiriamaisiais ar taikomaisiais tyrinėjimais ir žinių taikymu, atskleidžiantis studijų programos tikslus atitinkančius gebėjimus. Baigiamuoju darbu studentas turi parodyti žinių ir supratimo lygį, gebėjimą analizuoti pasirinktą temą, vertinti kitų asmenų anksčiau atliktus nacionalinius ir tarptautinius veterinarinės medicinos studijų krypties darbus, savarankiškai mokytis ir atlikti tyrimus, pateikti tyrimo rezultatų interpretacijas, aprašyti savo atliktą tiriamąjį darbą, aiškiai ir pagrįstai formuluoti tyrimų išvadas ir pateikti praktines rekomendacijas, atsižvelgdamas į gautus mokslinių tyrinėjimų duomenis pagal aukštosios mokyklos patvirtintus reikalavimus.

46.4. Baigiamojo egzamino užduotys demonstruojamos kvalifikacinės komisijos posėdyje, jos turi apimti programoje numatytus studijų programos studijų rezultatus.

46.5. Baigiamojo darbo vertinimo komisija turi būti sudaroma iš kompetentingų studijų krypties specialistų – mokslininkų, praktikų profesionalų, socialinių partnerių atstovų.

47. Materialiųjų, informacinių, metodinių išteklių reikalavimai:

47.1. Auditorijose vietų skaičius turi būti toks, kad visas paskaitas, išskyrus pasirenkamuosius dalykus ir specialiuosius kursus, būtų galima skaityti visam kursui. Auditorijos turi atitikti higienos ir

darbo saugos keliamus reikalavimus, jose turi būti įrengta šiuolaikinė garso ir vaizdo aparatūra bei demonstravimo priemonės.

47.2. Laboratorinė įranga ir aparatūra, būtina specializuotose mokomosiose laboratorijose; laboratorinės priemonės turi atitikti studijų programos reikalavimus, o laboratorijos turi būti aprūpintos geros kokybės ir tinkamais instrumentais bei prietaisais.

47.3. Fakultetas, vykdamas veterinarinės medicinos studijų krypties studijas, turi turėti stambiųjų ir smulkiųjų gyvūnų klinikas, o vykdant vientisąsias studijas – taip pat turi turėti ir praktinio mokymo bei bandymų centrą (ūkį), kur būtų laikomos įvairios gyvulių rūšys ir kur studentams būtų vedami praktiniai užsiėmimai. Čia jie galėtų praktikuotis, vykdyti mokslinius taikomuosius tyrimus. Klinikos ir ūkis turi būti aprūpinti šiuolaikine įranga ir reikiamomis priemonėmis.

47.4. Kompiuterių skaičius kompiuterinėse klasėse ir mokomosiose laboratorijose turi atitikti studijų programos poreikius. Visi kompiuteriai turi būti su tekstų, kiekybinių ir kokybinių duomenų apdorojimo ir inovatyviomis mokymo programomis.

47.5. Bibliotekose turi būti pakankamai biomedicinos srities ir veterinarinės medicinos studijų krypties dėstomų dalykų vadovėlių, knygų, metodinių leidinių, žurnalų ir kitos literatūros egzempliorių lietuvių, anglų ir kitomis kalbomis. Nurodytos literatūros skaičius turi atitikti studijuojančiųjų poreikius. Turi būti aprūpinta pakankamu skaičiumi kompiuterių su tinkama programine įranga (internetu ryšys su tarptautinėmis duomenų bazėmis, literatūros katalogai, paieškos sistemos), jų skaičius turi patenkinti bent minimalius lankytojų poreikius.

47.6. Studijų informacija (tvarkaraščiai, studijų planai, dalykų (modulių) aprašai ir kita) turi būti pateikiami aukštosios mokyklos interneto svetainėje, o visa studijų medžiaga turi būti prieinama studentams.

48. Praktikos reikalavimai:

48.1. Veterinarinės medicinos studijų krypties studijose praktika yra integrali ir privaloma visų studijų programų dalis, kai studento įgytos programos pagrindų ir specialaus lavinimo žinios, kompetencijos ir gebėjimai įtvirtinami, pritaikomi, išbulkinami praktinėje profesinėje veikloje;

48.2. Bendra vientisųjų studijų programos praktikų apimtis turi būti ne mažesnė nei 18 studijų kreditų, o koleginių studijų programos praktikų (mokomųjų, pažintinių, profesinės veiklos ir kitų) apimtis turi būti ne mažesnė kaip 30 studijų kreditų. Koleginėse studijų programose profesinės veiklos praktikų bendra apimtis turi būti ne mažesnė kaip 24 studijų kreditai. Profesinės veiklos praktikos vieta turi būti derinama su baigiamojo darbo tema ir būti panaši į tas darbo vietas, kuriose dirbti rengiamas absolventas;

48.3. Veterinarinės medicinos studijų krypties praktikos organizuojamos vadovaujantis aukštosios mokyklos parengta profesinės veiklos praktikos organizavimo tvarka, kurioje apibrėžiami praktikos reikalavimai, konkrečios praktikos užduotys, tikėtini rezultatai ir pasiekimų vertinimo sistema, parama studentui praktikos metu, taip pat kriterijai, pagal kuriuos atpažįstami ir vertinami praktikos metu studento įgyti atitinkamo lygmens įgūdžiai;

48.4. Rekomenduojamas reflektyvus praktikos užduočių pobūdis (dienyno rašymas, gyvūnų registracijos žurnalas, reflektivi analitinė praktikoje įgytos patirties analizė praktikos ataskaitoje ir kita);

48.5. Praktikos vadovai, socialiniai partneriai turi būti įtraukiami į praktikos užduočių turinio ir praktikos organizavimo tobulinimo bei praktikanto vertinimo procesą;

48.6. Aukštoji mokykla yra atsakinga už mokymų praktikos vadovams organizavimą;

48.7. Veterinarinės medicinos studijų krypties praktikų programa parengiama didinti profesinę patirtį, siejant studento akademinį pasirengimą su praktinės veiklos kompetencija. Veterinarinės medicinos studijų krypties praktikos organizuojamos taip, kad studentas per studijų laikotarpį galėtų ugdyti profesines kompetencijas, pradėdamas nuo stebėtojo vaidmens iki savarankiško funkcijų atlikimo, prižiūrint praktikos vadovui;

48.8. Aukštoji mokykla turi pasiūlyti studentams galimų praktikos vietų, su kuriomis yra sudarytos bendradarbiavimo sutartys, sąrašą. Veterinarinės medicinos studijų krypties praktika gali būti organizuojama gyvūnų klinikose, pas privačius veterinarijos gydytojus, veterinarijos

laboratorijose, farmacijos firmose, Valstybinėje maisto ir veterinarijos tarnyboje, miestų ir rajonų veterinarijos tarnybose, Nacionaliniame maisto ir veterinarijos rizikos vertinimo institute, zoologijos soduose ir kitose su veterinarine praktika susijusiose institucijose, kurias nustato aukštoji mokykla. Pasirinkus praktikos instituciją, sudaroma trišalė sutartis tarp studento, aukštosios mokyklos ir praktikos institucijos;

48.9. Atsiskaitydamas už praktiką studentas pateikia praktikos įvykdymo ataskaitą – rašto darbą, kuriame studentas praktikantas pristato ir išanalizuoja praktikos metu atliktas užduotis ir gautus rezultatus;

49. Studentas nuo pat studijų pradžios turi būti skatinamas savanoriškai dalyvauti įvairiuose projektuose ir taip nuosekliai ir kryptingai tobulinti savo asmeninius bei specialiuosius gebėjimus;

50. Akademinė studentų parama vykdoma pagal aukštosios mokyklos parengtą tvarką. Pirmame kurse rekomenduotinas studijų dalykas „Studijų įvadas“, kuris suteikia žinių apie programos vykdymo ypatumus, tikslus, uždavinius, siekinius ir rezultatus, pasiekimų vertinimą, studentai konsultuojami apie karjeros galimybes.

VI SKYRIUS

PASIEKTŲ STUDIJŲ REZULTATŲ LYGMENŲ APIBŪDINIMAS

51. Pasiektų studijų rezultatų lygmenų apibūdinimas apibrėžia absolventų žinojimo ir praktinių mokėjimų reikalavimus, siejant juos su studijų pasiekimų lygmeniu bei galima akademinė ir (ar) profesinė karjera.

52. Skiriami šie veterinarinės medicinos studijų krypties absolventų studijų pasiekimo lygmenys: slenkstinis (minimalūs reikalavimai), tipinis (standartiniai, vidutiniai reikalavimai) ir puikus (aukštesni nei vidutiniai reikalavimai):

52.1. Slenkstinis lygmuo. Studijų krypties supratimas apsiriboja tuo, kas pateikiama privalomoje studijų programoje. Turima minimalių žinių, kurias galima taikyti veterinarinėje praktikoje. Geba atlikti tyrimus pagal pateiktą metodologiją. Specialieji gebėjimai yra minimalūs bet tinkamai demonstruojami tipinėse ar tam tikrose konkrečiose praktinėse situacijose. Bendrieji gebėjimai atsiskleidžia vidutiniškai.

52.2. Tipinis lygmuo. Veterinarinės medicinos studijų krypties supratimas yra geras. Absolventai supranta, kokias žinias galima pritaikyti besikeičiančiose situacijose. Lengvai ir užtikrintai įgyja naujų žinių. Geba pagrįsti mokslinių tyrimų metodo parinkimą ir jį pritaikyti tyrimams. Demonstruojami geri specialieji gebėjimai. Bendrieji gebėjimai taip pat yra geri ir atsiskleidžia kasdienėje ir profesinėje veikloje.

52.3. Puikus lygmuo. Veterinarinės medicinos studijų krypties supratimas yra išsamus, didesnis už tą informaciją, kuri suteikiama studijų metu. Žinios kritiškai ir lanksčiai taikomos besikeičiančiose situacijose. Naujų žinių įgyjama greitai ir užtikrintai. Absolventas savo profesinę veiklą planuoja ir grindžia naujausiais mokslinio tyrimo duomenimis. Kūrybiškai pritaiko specialiuosius gebėjimus. Išsiskiria puikiais asmeniniais gebėjimais, kurie taikomi kasdienėje ir profesinėje veikloje.